

Những ban đêm thành cột mốc tháng năm/ Đêm xanh vui cũng trở thành đêm trắng/ Đêm thao thức đón chờ ánh sáng!

Tìm kiếm

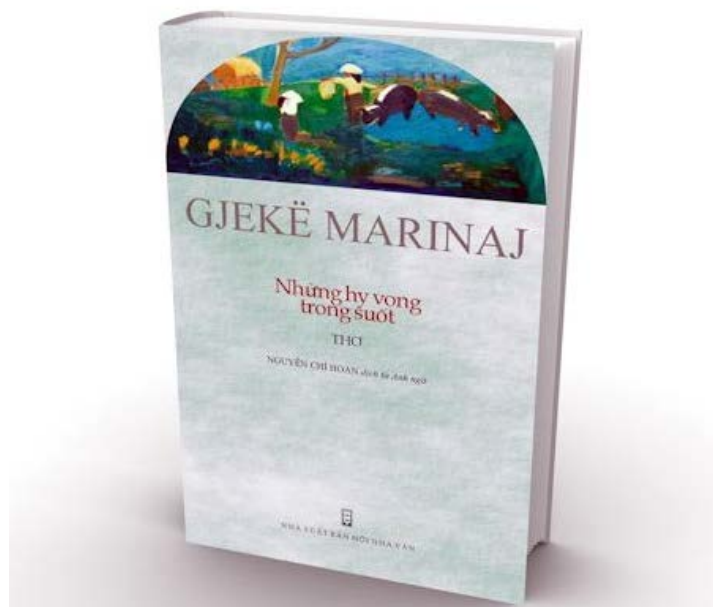
[» Văn học nước ngoài](#)

 [Gửi thư](#)
 [Bản in](#)

Thơ Gjekë Marinaj

15-07-2014 10:54:01 AM

VanVN.Net – Đầu tháng 6/2014, lần đầu tiên nhà thơ, Tiến sĩ Gjekë Marinaj (người Mỹ gốc Anbani) đến Việt Nam, hội ngộ với những người bạn Việt Nam mà ông từng biết tiếng và đọc thơ. Nhân dịp này, Nxb Hội Nhà văn đã xuất bản tập thơ “**Những hy vọng trong suốt**” của Gjekë Marinaj do nhà thơ Nguyễn Chí Hoan chuyên ngữ từ tiếng Anh. VanVN.Net trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc một số bài rút từ tập thơ này.

Bìa tập thơ *Những hy vọng trong suốt*

TÔI TRỞ LẠI ĐÂY, HỖI NÀNG THƠ

Tôi trở lại
chénh choáng như một cánh lá thu rơi.
Một thứ lực hút/kéo nào lần nữa lật tôi
trên phẳng-như-gương sự thật của người
mặt-đối-mặt trong tư thế mà tôi bắt lợc.

Đừng hỏi tôi nơi tôi đã từng...

Điều đáng nói bây giờ là, trong lòng người tôi hiện hữu,
rớt vào đó từ nơi không đâu cả, như lông ngỗng.

Cuộc đời là một cuộc chơi những người khác cầm anh chơi.

Cho nên

tôi nài xin gió băng giá bắc phương cho một lần thiên thực...
đủ lâu dài để che đi muối của mồ hôi, những cơn buồn nôn ngày ngày
trong biển mắt-màu-đỏ

SỰ KIỆN

**Hội thảo khoa học quốc gia:
“Phát triển văn học Việt Nam
trong bối cảnh đổi mới và hội
nhập quốc tế”**

VanVN.Net – Ngày 15/5/2014, tại Viện Hàn lâm KHXH Việt Nam (số 1 Liễu Giai, Ba Đình, Hà Nội), Hội thảo khoa học quốc gia với chủ đề “Phát triển văn học Việt Nam trong bối cảnh đổi mới và hội ...

- Biểu tình lớn tại Pháp phản đối Trung Quốc leo thang xâm lược Việt Nam
- Lễ kỷ niệm 95 năm sinh nhà thơ Nguyễn Bính
- Đoàn nhà văn Trung Quốc giao lưu cùng các nhà văn Việt Nam
- Lễ tôn vinh doanh nhân và trao giải cuộc thi viết chân dung “Doanh nhân – Nghiệp & Đời”
- Lễ kỷ niệm 65 năm Báo Văn nghệ và trao giải Cuộc thi truyện ngắn Tuần báo Văn nghệ 2011- 2012

NHÂN VẬT

Nhà thơ Hữu Thịnh: “Cỏ bao phen phải làm lại từ đầu”

VanVN.Net - Trong số các nhà thơ chống Mỹ, Hữu Thịnh không phải là người gây được ấn tượng sớm. Hầu như phần lớn thành tựu trong sáng tác của ông đều xuất hiện sau năm 1975. Song, Hữu Thịnh lại ...

- Người đi về phía ánh trắng
- Đặng Thế Phong, chàng nhạc sỹ nức nở thương đời
- Có ai cưới ngựa về Kinh Bắc...
- Người mang ký ức của trái tim
- Người muốn nằm ở Viên Tĩnh Viên

THƯ GIẢN

Truyện hài hước: “Cú sút”

- Chùm truyện cười của Lê Bá Thự
- Những câu chuyện về gác thi
- Hậu duệ của Cuội
- Truyện cười: “Vi hành xe buýt”
- Chùm truyện vui về vợ của Đặng Việt Thủy

NHÀ VĂN ĐỌC SÁCH

Đoàn Trọng Hải – chạm bờ siêu thực

- Những cảm xúc đẹp từ phố đông người
- Một nỗi đau truyền đời

nhấn chìm cái sống và cái chết.

Đó là kỷ nguyên chầm chút những khát vọng đảo điên!

Sẽ ra sao nếu tôi trở nên chúa tể của cát bụi trên đất này

và tận mắt nhìn ra trọn vẹn bí mật của thương đau...

tận mắt rằng khởi đầu và kết thúc với cùng những cái bóng nghiêng ngả nhênh nhao?

Không.

Tốt hơn thì hãy để tôi làm thuốc lá của người miền núi

thái rất thô

và cùng nhau, được nhồi được cuốn trong tình yêu, rồi mỗi lửa.

Có lẽ khói bọn tôi sẽ khiến đôi người bọn họ tiêu sầu

trong phút giây...

Hãy yêu thương tôi, hỡi nàng người bú mớm cho tôi

đừng chấp chi tôi nói trong mỗi một bên những cửa sổ gió lùa...

lập bập mẩu thuốc lá vẫn không rời khỏi miệng.

23 THÁNG CHÍN, 1973

-cho Deborah Harding-

Pablo Neruda đã mất.

Tôi xoay nút tắt máy thu hình

và nhìn ánh nước mắt tôi phản chiếu

vào tôi

từ trong màn kính đen,

nghe khúc

một lách tách tĩnh điện tắt nhọt nhạt.

Nhà thơ - Tiến sĩ Gjekë Marinaj (bên trái) và nhà thơ Hữu Thịnh

TÔI LÀ NGƯỜI NÀO TRONG TA?

Trên đôi cánh của những tiếng ồn bóng loáng

- Nguyễn Đình Tú với “Ba nàng lính ngự lâm”
- Soi đời, soi thơ
- Hoàng Thanh Hương, từ “Lời cầu hôn của rừng” qua “Mùa gió hát”

HOẠT ĐỘNG HỘI NHÀ VĂN

Lễ ra mắt Trung tâm dịch văn học Việt Nam

VanVN.Net – Sáng
26/5/2014, tại trụ sở Hội Nhà văn Việt Nam (số 9 Nguyễn Đình

Chiểu, Hai Bà Trưng, Hà Nội), lễ ra mắt Trung tâm dịch văn học Việt Nam đã được tổ chức trọng thể. Đến dự buổi ...

- Tọa đàm cấp cao và Lễ ký kết thỏa thuận hợp tác giữa HNV Việt Nam và HNV Myanmar
- Ngày Thơ Việt Nam lần thứ XII: Giản dị, trang trọng, giàu cảm xúc
- Năm trường Đại học tại Hà Nội và Hội VHNT các tỉnh thi biểu diễn thơ
- Lễ trao Giải thưởng văn học và kết nạp hội viên mới năm 2013
- Lễ kỷ niệm 100 năm sinh nhà văn Vũ Bằng

TƯ LIỆU

Mấy vấn đề về văn học nghệ thuật các dân tộc Việt Nam trong thời kỳ hội nhập quốc tế

- Khúc tâm tình của một thời đạn lửa
- Bốn bài thơ của Chủ tịch Hồ Chí Minh lần đầu được công bố
- Thơ Haiku
- Các khuynh hướng phản tự nhiên chủ nghĩa trong văn học Nhật Bản đầu thế kỷ XX
- Từ Đề cương văn hóa Việt Nam đến Hội văn hóa cứu quốc

với trọn gương mặt của bí ẩn diệu huyền
người khải lộ đến tôi
trong cái hốc tối tăm là nhà tôi đó.
Những giọt mưa tình yêu của người dịu êm
tràn ngập những cánh đồng hồn tôi vừa dọn lại.
Tất cả các loài chim trên thế giới này cất cánh
từ những vần thơ của Neruda
và tỏ hiện để cho các tầng trời ý nghĩa
bầu trời ngay cả lúc này vẫn đang gột rửa
khói đạn những năm nổi loạn
và bụi tóc dày của nỗi đau tôi.
Chúng ta được kết nối đến tận không tì vết
với nhau, với dấu yêu,
mà tôi thành kẻ lạ khi muốn tìm đích xác;
tôi là người nào trong ta
trong Quả Địa cầu của tình yêu quá thường xuyên để vỡ?

ALBANY

Đêm nay tôi sẽ dậy trong giấc ngủ
trên mặt đeo ngời ngời mặt nạ một giấc mơ.
Tôi khấn cầu người, Albany của tôi, cũng sẽ dậy như thế -
Người, luồng thờ thổi đi làn hơi sự sống
qua những phiến chuông đau đớn của niềm yêu.

Ta hãy chơi giây phút như đồ chơi
theo đúng cách những năm dài đem ta ra giỡn nghịch.

Ta hãy gặp đêm nay nơi ngã tư nào đó trên trời;
Người sẽ tìm thấy tôi rất dễ
Vì bên trong chúng ta đâu có khác gì nhau
Trong chúng ta cư trú những công dân của tương lai,
họ ở đó ung dung chẳng chần song trên cửa sổ
tiếng khóc trẻ con, tiếng những bà mẹ cười khi mệt mỏi.

Lần đầu tiên, im lặng sẽ sinh sôi những tấm vải trắng trải giường
hút sạch dịch tràn trên làn da nứt nẻ tổn thương.
Việc ẩn lánh sẽ làm biến tan tấm mạng che hiện đại trần trụi
Tôi sẽ như lá cờ tơi tả của người mùi bốc tanh hôi,

vụn nát bụi như đất Mặt Trăng rạc rời, hay có lẽ đất Butrin ...
Những chữ của tên người cứu chuộc tôi.
Giọng của người soi sáng những đô thị vụn nát cổ đại
như cát nóng bay tung,
nơi cột xương loang lổ của tiếng cười tôi nằm co quắp.
Tôi muốn thấy người tận mặt
Và nếu thế hẳn tôi sẽ mù vì ánh vinh quang của người
Chẳng hơn là tôi cứ nhìn chính tôi và những kẻ khác.

MỘT MÌNH TRONG THẾ GIỚI

Hôm nay tôi cảm giác bị đẩy xa thêm nữa
xa khỏi thế giới này hơn hôm qua.

Tôi lại thấy trước tôi những hồ hoắm lên lút
giấu mặt sau những cánh vụn úa đáng ngờ

Ngay chính tôi còn chẳng biết ra sao
mỗi bước chân tôi bước

Tôi cướp bóc thân tôi tê dại,
một mẫu thịt,

một giọt máu đưng tên tôi
rơi vãi trên những đường dẫn về tổ ấm

Và tôi, như một nhà khảo cổ đen đũi
bị chính mình bỏ xa và nhạt nhẽo những tiếng kia nhợt nhạt

Thế đấy, cô đơn, đơn độc
Bộ mặt người sao giống mặt Nhân sư

Người đốt tâm can ta khi người cất tiếng,
Và cứ đốt không thôi như ai kia phì phèo điều thuốc.

Nhà thơ - Tiến sĩ Gjekë Marinaj và những người bạn Việt Nam

NGƯỜI SẼ CẢM NHẬN BƯỚC CHÂN TÔI HẰNG HỤT

Gửi xứ sở bản nguyên của tôi

Đã bao nhiêu đũa trẻ người gửi vào lưu đây từ buổi đó...
Người, vành nôi đá xám của tôi, của tôi phép lạ mùa hè.

Những gì đã bị thiếu rụi trong tôi trong nỗi nhớ về người,
tôi đâu biết:

Đôi dép dưới chân tôi, lần theo dấu người, vẫn đang in trên đường những vết bước tàn tro
Những cảnh quan của người đang quyết phục sinh và thoát vòng tàn lụi

Người đã làm dịu đi những luồng gió lạnh
Bởi biết tôi đã lớn vượt ra ngoài tã xanh lá chờ che,
Đan bằng những ngón tay cầu vòng cầm kim lá thông mỏng mảnh ...
Thời gian qua bao từ lần cuối ta gặp nhau, mà ta vẫn

nhớ bằng nỗi nhớ mới tươi.

Tôi sẽ bước theo niềm lo lắng...

Nhưng, biết rằng người sẽ không mặc lòng bỏ tôi khóc than trong

những cánh đồng người đã dành để đón mừng hậu duệ,

Một lần nữa người sẽ trao tôi tấm huân chương vì hòa hợp;

Ban ngày, con mắt mặt trời đua chạy,

Được đón nối vào đêm bởi gương mặt vàng trắng,

Treo trên chuỗi mỏng manh của cái tôi-tồn-tại.

Tôi rung lắc tìm mình bất chấp ngữ từ "quên lãng"!

Thấy người đã héo hon đến thế cùng tôi:

Cây cối đã một thời tuôn nước mắt,

Cho những thần thoại thành cuộc sống

Chỉ còn không hơn gì những đoạn cụt gốc cây...

Giờ đây, cây cối và thần tiên chỉ có thể trông vào những câu hát cổ...

Cỏ đã sóng soài trên đất kia ủ rû.

(nó làm sao còn vẫn được xanh tươi?)

Thế nên, biết rằng đất bản nguyên của tôi là đôi cánh tay người đón chào,

tôi sẽ tự biến mình thành một con chim

Và đến phục sinh những giấc mơ của người trong sự sống được trao ban

từ mưa của những bà mẹ nơi người tưới tắm chăm nom.

Với người trong hồn tôi, tôi sẽ không thể chết trên đường.

Người sẽ cảm nhận những bước tôi hăng hụt

Tôi chờ đợi ngày hoàn mãn

của ảnh hình tự chính trang này.

LẬP LẠI ÁC MỘNG NGÀY

Tôi ngấm NewYork

Như hai dải da

Bị lột

Từ trán xuống chân

Tôi sục tỉnh,

Mặt tôi đen

Họng tôi khô rát.

Từ sáng đó

Tách cà phê của tôi bốc lên hơi

Máu và nước mắt.

HAI MƯƠI BỐN GIỜ TÌNH

hoàng hôn đã cảm nỗi ta muốn tìm

đâu đó một nơi kín đáo

Ánh chiều làm tan mọi thứ vào màu số-cô-la

Nó lẳng lặng cười cười, nhìn thấy mặt chúng mình ửng đỏ

Và làm bầm một kính nguyệt bí ẩn cho chúng mình trong khi đi khuất

Trong tự nhiên, thật tự nhiên, tự nhiên thôi mình làm tình.

Trong những cánh đồng sớm mai giọt mồ hôi chúng mình giọt sương thứ nhất của bình minh,

Bằng những lọn tóc mượt của đêm mình lau bộ ngực của ngày,

Chúng mình rẽ những trắng cỏ nở hoa như một cuốn thảm,

Và tìm được nụ cười roi rói tinh khôi của dải Ngân Hà.

Thật tự nhiên, tự nhiên thôi, trong tự nhiên mình làm tình.

Chết thật! những người ngụ trong gió kia thế nào mà đã biết;
Sao Hải vương rời vòm trời bắt đờ lặn vào biển,
Mặt trời hai tay chống nạnh đứng trở mắt nhìn mình,
Và với những sức lực già quả đất thì huyền bí này khai lộ.

Tự nhiên thôi mình tự nhiên làm tình, thật tự nhiên.

Chẳng quan tâm những sao chổi tuyệt vọng phập phồng títt đặng kia,
Cùng lúc, giống như một giấc mơ đắm mặt đầy hoa, nhập vào tự tin
Buổi chiều mới mẻ, và lần cời hai chiếc khay đầu trên tấm váy đen của nàng,
Và vì chúng ta nàng đeo vào cổ vàng trắng nạm vàng.

(ảnh trong bài: PL)

Tiêu đề

Hiện tại không có bình luận nào.

Viết bình luận của bạn

Tên đầy đủ:

Email:

Website:

Tiêu đề:

Nội dung:

Rich text editor toolbar with icons for Bold, Italic, Underline, Bulleted List, Numbered List, Indent, Outdent, Link, Unlink, and Undo. Below the toolbar is a large empty text area for writing the comment.

Gửi

Các tin mới hơn

- Thơ Wislawa Szymborska - 16-07-2014 02:43:27 PM

Các tin đã đăng

- "Ông lão để Mèn" trong tôi - 14-07-2014 11:35:40 AM
- Chùm truyện ngắn của Lưu Quang Minh - 14-07-2014 11:27:50 AM
- Bác Tô đến thăm nhà - 14-07-2014 09:08:25 AM
- Thơ Phan Hồng - 14-07-2014 09:08:21 AM
- Thái Hải: "Tôi tìm tôi" trong một bài thơ dài - 14-07-2014 08:34:12 AM
- Có một Tô Hoài với mỹ thuật - 13-07-2014 09:52:26 AM
- Truyện ngắn song ngữ: "Chiều hoang đường đứt gãy" - Vĩnh Quyền - 12-07-2014 05:52:10 AM
- Dịch giả Lê Bá Thục: Với tôi Ba Lan là Tổ quốc thứ hai - 12-07-2014 05:52:04 AM
- Thơ Hải Thanh - 11-07-2014 08:58:51 AM
- Tô Hoài – Đại sư huynh - 11-07-2014 08:53:48 AM

Địa chỉ: **9 Nguyễn Đình Chiểu - Hai Bà Trưng - Hà Nội - Việt Nam**
Điện thoại: **(84-43) 9448134 - (84-43) 9449748 * Fax: (84-43) 8263777**
Email: vanvn.net@gmail.com
Tổng biên tập: **Khuất Quang Thụy**

Điện tử- Bộ Thông tin và Truyền thông cấp ngày 26/8/2008.
Hội Nhà văn VN giữ bản quyền nội dung trên website này.
Xây dựng, phát triển: **LNT**

